

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1443/05
10.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković-Jovanović i Nikole Stanojevića, članova veća, u parnici tužilaca AA, BB i VV, protiv tuženih GG i "DD", radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog "DD", protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž. br. 301/05 od 10.2.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 10.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Usvaja se revizija tuženog "DD" i PREINAČUJU presuda Okružnog suda u Leskovcu Gž. br. 301/05 od 10.2.2005. godine u celosti i presuda Opštinskog suda u Leskovcu P. br. 5460/02 od 07.9.2004. godine u stavu prvom, trećem i petom izreke tako što se tužbeni zahtev u odnosu na tuženog "DD" odbija kao neosnovan, kao i zahtev za naknadu troškova postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Leskovcu P. br. 5460/02 od 07.9.2004. godine, stavom prvim izreke delimično je usvojen tužbeni zahtev tužilaca AA i BB, pa su tuženi GG i "DD" obavezani da im na ime naknade materijalne štete solidarno plate iznos od 117.588,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 24.4.2003. godine, pa do isplate. Stavom drugim izreke njihov tužbeni zahtev je u preostalom delu za naknadu materijalne štete odbijen, kao neosnovan. Stavom trećim izreke oba tužena su obavezana da svakom od tužilaca na ime naknade nematerijalne štete i to za duševne bolove zbog smrti bliskog lica - kćerke i sestre, sada pokojne ĐĐ, plate po 360.000,00 dinara. Stavom četvrtim izreke tužbeni zahtev svih tužilaca za naknadu nematerijalne štete je u preostalom delu odbijen, kao neosnovan. Stavom petim izreke tuženi su obavezani da tužiocima solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 236.300,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Leskovcu Gž. br. 301/05 od 10.2.2005. godine, stavom prvim izreke odbijena je, kao neosnovana, žalba tuženog "DD", i presuda Opštinskog suda u Leskovcu P. br. 5460/02 od 07.9.2004. godine u odnosu na žalioca potvrđena u stavu prvom izreke. Stavom drugim izreke prvostepena presuda je u stavu trećem izreke u odnosu na žalioca preinačena, pa je tuženo "DD", obavezan da tužiocima na ime duševnih bolova zbog smrti kćeri, odnosno sestre, plati po 240.000,00 dinara svakom.

Protiv navedene drugostepene presude tuženi "DD", je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitalo pobijanu presudu u granicama razloga predviđenih odredbama čl. 386. ZPP i našao da je revizija osnovana.

Revizijom pobijana presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na čije postojanje pazi revizijski sud po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, sada pokojna ĐĐ, koja je kćerka tužilaca AA i BB, a sestra tužioca VV, poginula je u saobraćajnom udesu dana ___. godine. Udes je skrivilo tuženi GG, koji je tom prilikom upravljaо vozilom u kojem je na mestu suvozača sedela pokojna ĐĐ. Vozilo je u momentu udesa bilo osigurano od autoodgovornosti kod organizacije za osiguranje "EE", odnosno "ŽŽ", u odnosu na koju je rešenjem Privrednog suda u Bijelom Polju St br. 170/02 od 26.3.2003. godine utvrđeno da je predlagač - dužnik povukao predlog za pokretanje stečajnog postupka, pa je postupak stečaja obustavljen. U centralnom registru Privrednog suda u Podgorici nije upisano osiguranje "ŽŽ".

Tužnici su tražili naknadu materijalne i nematerijalne štete nastale povodom smrti pokojne ĐĐ. Nižestepeni sudovi su, delimičnim usvajanjem tužbenog zahteva, našli da je evident tu štetu dužan nadoknaditi na osnovu čl. 106. Zakona o osiguranju imovine i lica, a solidarno sa štetnikom - tuženim GG.

Osnovano se u reviziji navodi da je materijalno pravo pogrešno primenjeno.

Odredbama čl. 99. st. 2. tač. 3. Zakona o osiguranju imovine i lica ("Službeni list SRJ", br. 30/96), koji se ima primeniti u ovom slučaju, obzirom na vreme nastanka štete, predviđeno je da se sredstva Garantnog fonda koriste za naknadu štetu prouzrokovane upotrebnom motornog vozila, vazduhoplova ili drugog prevoznog sredstva za koji je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju sa organizacijom za osiguranje nad kojom je otvoren stečajni postupak. Prema čl. 106. istog zakona, šteta prouzrokovana upotrebotom motornog vozila, vazduhoplova ili drugog prevoznog sredstva, a ugovor o obaveznom osiguranju je bio zaključen sa organizacijom

za osiguranje nad kojom je otvoren postupak stečaja, koja nije naknađena iz stečajne mase, odnosno deo štete koji nije naknađen iz stečajne mase, naknađuje se iz sredstava Garantnog fonda.

U konkretnom slučaju, iz obrazloženja rešenja Privrednog suda u Bijelom Polju St br. 170/02 od 26.3.2003. godine proizilazi da je postupak stečaja nad dužnikom "ŽŽ" obustavljen u fazi prethodnog postupka i na osnovu čl. 71. st. 2., u vezi čl. 74. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji ("Službeni list SFRJ", br. 84/89 i "Službeni list SRJ", br. 37/93 i 28/96), kojim je predviđeno da se stečajni postupak pokreće predlogom ovlašćenog lica, odnosno organa (predlagač), a ako predlagač povuče predlog za otvaranje stečajnog postupka, sud će obustaviti postupak. Znači, postupak stečaja je obustavljen pre donošenja rešenja o otvaranju stečajnog postupka iz čl. 84. st. 2. istog zakona, iz čega dalje proizilazi da nad "ŽŽ" nije ni otvoren postupak stečaja. Zato se nisu stekli uslovi iz čl. 106., u vezi čl. 99. st. 2. tač. 3. Zakona o osiguranju imovine i lica da se nastala šteta za tužioce naknadi iz sredstava Garantnog fonda. To ukazuje da je evidentov prigovor nedostatka pasivne legitimacije bio osnovan, i da je tužbeni zahtev prema njemu neosnovan.

Imajući u vidu prednje, Vrhovni sud je na osnovu čl. 395. st. 1. ZPP, odlučio kao u izreci.

Primjenjene su odredbe ranije važećeg Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ", br. 4/77...), na osnovu čl. 491. st. 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04).

Predsednik veća – sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

JK